

«Ο ἔρως θριαμβεύει». — Τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἔργον τοῦ κ. Ξενοπούλου ἐδημιούργησε τόσον θόρυβον, ὅσον δὲν ἐδημιούργησεν οὔτε ἡ μεγαλειτέρα ἐπιτυχία του. Ὁ λόγος αὐτοῦ τοῦ θορύβου ἦτο ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Ξενοπούλου νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι «Ο ἔρως θριαμβεύει» εἶναι ἓνα ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε

μεγάλο σουξὲ διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, τοὺς ὁποίους ἐξέθετε κοινουσουρεύων εἰς τὰς στήλας διαφόρων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὰς δύο πρωταγωνιστρίας τῆς Ἑλληνικῆς Σκηπῆς νὰ τοῦ ἀπαντήσουν ἠκιστα κολακευτικά.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν τὸν κ. Α. Βουτσοῦ, ὁ ὁποῖος ἐθεώρησε τὸν κ. Ξενοπούλου, κατόπιν τοῦ τελευταίου ἔργου του, ὅτι ἐχάθη πλέον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐπιμονὴ του νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι «Ο ἔρως θριαμβεύει» εἶναι ἔργον, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ἔχει ἀπολύτως ἄδικον ὁ κ. Βουτσοῦ. Ὁ κ. Ξενοπούλος μᾶς παρονοίασεν ὡς κομεντί μίαν φαρσοειδῆ ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν, ὡς ἰσχυρίζεται, ἔγραψεν εἰς τὸ γόνατο. Ἡ νυσταλέα μοναχὴ, ὁ ἐκφοβισμὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἱππότη, τὸ μέσον τῆς συνεννοήσεως τῆς ἡρωίδος μὲ τὸν ἐραστή της, ὁ διάλογος τῆς σουπεριόρας μὲ τὴν νεαρὰν ἀνεψιά της καὶ τόσα ἄλλα, εἶναι σκηναὶ διὰ φάρσαν, ἀλλὰ φάρσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει καὶ ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ἐξυπνάδα. Ἐὰν ὁ κ. Ξενοπούλος ἐνόμισεν ὅτι ἔγραψε κομεντί, ἀπατάται. Ἄς μελετήσῃ τὰ ἔργα τῶν Μπατάϊγ καὶ Μπερνατίν καὶ θὰ ἴδῃ, πῶς ἐξελίσσειται μία comedie. Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Ο ἔρως θριαμβεύει» μπορεῖ νὰ δώσῃ μίαν comedie, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι, ὅτι παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας του δὲν μᾶς τὴν ἔδωκεν ὁ κ. Ξενοπούλος, ὁ ὁποῖος ἄς μὴ κατηγορῇ τοὺς ἠθοποιούς καὶ τοὺς συναδέλφους του. Διότι, ἂν ἀπέτυχεν τὸ ἔργο του, δὲν φταίει παρὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς. Ἄν δὲ δὲν ἐπαιξάν, ὅπως λέγει, μὲ ἐνθουσιασμὸν οἱ ἠθοποιοὶ καὶ πάλιν αὐτὸς φταίει διότι δὲν κατώρθωσε νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ διὰ τοῦ ἔργου του. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ κοινόν, αὐτὸ ἔδωσε τὴν ἐντυμηγορίαν του, ἀναγκασθέντος τοῦ κ. Θεοδωρίδου νὰ τὸ κατεβάσῃ ἀπὸ τὴν δευτέραν παράστασιν. Ἐνα πρᾶγμα ἔχομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν κυρίαν Κυβέλην καὶ τὸν κ. Θεοδωρίδην, νὰ μὴ ἀνεβάζουν τὸ τυχόν ἔργον ἐνὸς γνωστοῦ συγγραφέως, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτός, διότι ἔχουν ὑποχρέωσιν ἀέναντι τοῦ κοινοῦ, ποῦ τοὺς ὑποστηρίζει.